

det, doctrinaire Indvending, at Sagerne ikke skulde kunne fremmes med tilbørlig Hurtighed efter hans Forslag. Jeg seer nu egentlig ikke, hvorfor han kalder denne Indvending doctrinair, eller hvad han egentlig forstaaer ved doctrinair. Er der Noget, der er doctrinairt, saa er det i Sandhed Mindretallets Forslag, thi det sigter aldeles ikke til at fremme Sagernes bedst mulige Behandling, men alene til at gennemføre en misforstaaet Doctrin. Han sagde, at denne doctrinaire Indvending ikke havde Noget at bethyde, og det af flere Grunde. En æret Rigsdagsmand for Skanderborg Amt (E. M. Jespersen) har sagt, at det navnlig ved selve Spørgsmaalet om Voets Tagen under Behandling var af største Vigtighed at faae Afgjørelsen snarest muligt; derimod indvendte det ærede Mindretal, at om man gif til Hof- og Stadsretten, saa kunde det ikke tage mere end 12 Uger, og at de 3 Assessorer ogsaa kunde bruge den samme Tid, men han bemærkede senere, at formentlig vilde de 5 Assessorer ikke benytte den fulde Tid, naar der var Tale om et Spørgsmaal, der trængte til hurtig Afgjørelse. Det er imidlertid aldeles klart, at det vil kunne gaae meget hurtigere, naar Afgjørelsen træffes af 3 Personer, af hvilke den ene muligt allerede er inde i Sagen derved, at den er procederet for ham, end naar den overgaaer til en anden Ret, som slet ikke tidligere har haft Noget dermed at gjøre. Naar det ærede Medlem dernæst sagde: Hvorfor kan man ikke afgjøre Sagen ved Hjælp af Sikkerhedsstillelse saaledes, som man pleier at gjøre i andre Tilfælde? saa svarer jeg: Det kan man ikke, fordi der staaer i det ærede Medlems Lovudkast, at hvor der opstaaer Disputer skulde de henvises til Hof- og Stadsretten til Paakjendelse af 5 Dommere. En Sikkerhedsstillelse alene kan paa ingen Maade berettigede til blindt, hen uden nogensomhelst Undersøgelse at foretage en Fallitbehandling, som man ikke er sikker paa er begrundet, eller som der maatte endog kunde være Tale om var aldeles ubegrundet; i et saadant Tilfælde

maa ligefrem, enten der er stillet Sikkerhed eller ikke, Fallentens Sikkerhed mod Skiftehandlingens Begyndelse haandhæves af Retten. Naar det ærede Medlem fremdeles i et andet Foredrag bemærkede, at det vistnok vilde føre til Forøgelse af Personalet i Skiftefrivercontoiret, naar der var 3 forskellige Afdelinger af Skiftecommissionen, saa kan jeg aldeles ikke indsee dette; der er jo nu et tilstrækkeligt Antal Personer i dette Contoir, og der kan ikke i mindste Maade være Tale om, at det, at man ordner Forholdet paa en noget hensigtsmæssigere Maade, skulde føre til en Forøgelse af Personalet. Naar det ærede Medlem nylig bemærkede, hvorfor skal disse Sagers Afgjørelse ikke have samme Garanti som andre Sager, nemlig at blive afgjorte af 5 Dommere, saa er det maaskee det Æneste, der kan være ved det ærede Medlems Forslag, forsaavidt man absolut troer, at der skal 5 Dommere til at afgjøre disse Sager; men hvorfor er det ærede Medlem da ikke hellere gaaet en anden Vej, nemlig at lade to Dommere træde til fra Hof- og Stadsretten, saa havde han jo havt 5; det kunde vi jo let være blevne enige om, og under en af de mange Svingninger, den ærede Rigsdagsmand i Udvalget har været underkastet, var han ogsaa enig med os deri; men for dette Niemeds Styld at gjøre en saa indgribende Forandring, det er aldeles urimeligt. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, og jeg skal kun imod den ærede Rigsdagsmand for Holbel Amts 2den Valgkreds (Tscherning) bemærke, at naar han omtalte før, saavidt jeg forstod ham, at Fleertallets Forslag vilde fremkalde en Forøgelse af Embedsmændenes Antal, da vil det, som den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) bemærkede, langtfra være Tilfældet; tværtimod vil en Sonbring af Skifteforvaltningen fra den egentlige Domsmagt efter al Sandsynlighed medføre, at et større Antal Embedsmænd vil blive nedvendigt, end om begge Dele vare samlede.